

Ту дивну мить я пам'ятаю... (переклад О. Грязнова)

Олександр Пушкін

Ту дивну мить я пам'ятаю,
Коли мені з'явилась ти,
Немов святе видіння раю,
Неначе геній краси.

З тих пір в зажурі безутішній,
В томлітті потаємних мрій
Звучав мені твій голос ніжний
І часто снівсь образ твій.

Йшли роки. Захват мій колишній
Розвіяв часу вітровий,
І я забув твій голос ніжний,
Збув небесний образ твій.

В глуші, у клопотах щодення,
Тягнулись роки забуття
Без божества і без натхнення,
Без сліз любові, без життя.

Душі пробудження стрічаю:
І знов мені з'явилась ти,
Немов святе видіння раю,
Неначе геній краси.

І, чуючи твоє імення,
Я весь тремчу. Воскресли знов
І божество моє, й натхнення,
І сльози щастя, і любов.

Переклад: Грязнов Олександр Андрійович